

- Część druga dotyczy argumentu, zgodnie z którym wyłączenie z zakresu rozstrzygnięcia decyzji przedsiębiorstw lotniczych, które uczestniczyły w praktykach było obarczone naruszeniem zasady równego traktowania, niedyskryminacji i ochrony przed arbitralną ingerencją Komisji;
4. Zarzut czwarty, dotyczy włączenia połączeń przychodzących do EOG (*inbound*) do zakresu jednolitego i ciągłego naruszania, co narusza przepisy o właściwości miejscowej Komisji. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
- Część pierwsza dotyczy okoliczności, że praktyki dotyczące połączeń przychodzących do EOG (*inbound*) nie zostały zrealizowane w obrębie EOG;
 - Część druga: Komisja nie wykazała istnienia kwalifikowanych skutków w obrębie EOG powiązanych z praktykami związanymi z połączeniami przychodzącymi do EOG (*inbound*);
5. Zarzut piąty, dotyczy wewnętrznie sprzecznego uzasadnienia i oczywistego błędu w ocenie obciążającego ustalenie, zgodnie z którym odmowa zlecenia przewozu spedytorom stanowiła odrębny element jednolitego i ciągłego naruszenia. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
- Część pierwsza, zgodnie z którą ustalenie to jest obarczone wewnętrznie sprzecznym uzasadnieniem;
 - Część druga, zgodnie z którą ustalenie to jest obarczone oczywistym błędem w ocenie;
6. Zarzut szósty, dotyczy błędnych wartości sprzedaży, na podstawie których obliczono wysokość nałożonej na spółkę Air France-KLM grzywny; Zarzut ten dzieli się na dwie części:
- Część pierwsza, zgodnie z którą okoliczność włączenie taryf do wartości sprzedaży opierała się na wewnętrznie sprzecznym uzasadnieniu, licznych naruszeniach prawa oraz oczywistym błędzie w ocenie;
 - Część druga, zgodnie z którą włączenie 50 % dochodów z połączeń przychodzących do EOG (*inbound*) do wartości sprzedaży, narusza wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. oraz zasadę *non bis in idem*;
7. Zarzut siódmy, dotyczy błędnej oceny wagi naruszenia i składa się z dwóch części:
- Część pierwsza dotyczy argumentu, zgodnie z którym zawyżenie ciężaru praktyk polega na wielu oczywistych błędach w ocenie i na naruszeniu zasady proporcjonalności kar i równego traktowania;
 - Część druga dotyczy argumentu, zgodnie z którym zawyżenie ciężaru praktyk wynika z włączenia do zakresu naruszania kontaktów dotyczących praktyk realizowanych poza obrębem EOG z naruszeniem przepisów regulujących właściwość terytorialną Komisji;
8. Zarzut ósmy, dotyczy błędnego obliczenia czasu trwania naruszenia przypisywanego spółce Air France i określenia na tej podstawie wysokości grzywny nałożonej na spółkę Air France-KLM;
9. Zarzut dziewiąty, dotyczy braku uzasadnienia i niewystarczającego obniżenia grzywny o 15 % przyznanego przez Komisję na podstawie obowiązujących przepisów.

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2017 r. – Qualcomm and Qualcomm Europe/Komisja

(Sprawa T-371/17)

(2017/C 256/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Qualcomm, Inc. (San Diego, Kalifornia, Stany Zjednoczone), Qualcomm Europe, Inc. (San Diego), (przedstawiciele: adwokaci M. Pinto de Lemos Fermiano Rato i M. Davilla)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C (2017) 2258 final z dnia 31 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 18 ust. 3 i art. 24 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie AT.39711 – Qualcomm (drapieżne ceny) oraz

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

U uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżona decyzja narusza zasadę konieczności.

- Po pierwsze strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja wykracza poza wąski zakres dochodzenia Komisji zdefiniowany w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów, w czasie wysłuchania, na posiedzeniu podsumowującym oraz we wcześniejszych wezwaniach do udzielenia informacji, co do czasu trwania zarzucanego naruszenia, jak również w stosunku do hipotez dotyczących szkody, będącej przedmiotem dochodzenia Komisji.
- W dalszej kolejności strona skarżąca twierdzi, że pytań sformułowanych w zaskarżonej decyzji, o tak szerokim zakresie, nie można uznać za pytania uzupełniające, które miałyby wyłącznie na celu uzyskanie wyjaśnień dotyczących argumentów podniesionych przez stronę skarżącą w odpowiedzi na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów oraz w trakcie wysłuchania, ale raczej jako całkowicie nowe i nieuzasadnione żądania.
- Następnie zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja zmierza do uzupełnienia pewnych aspektów odpowiedzi udzielonych przez stronę skarżącą na wezwania do udzielania informacji wystosowanych w niektórych przypadkach nawet pięć lat temu a odnoszących się do okoliczności, które miały miejsce dziesięć lat temu i lub wcześniej. Strona skarżąca twierdzi, że jeżeli dodatkowe informacje, o które zwróciła się teraz Komisja były rzeczywiście niezbędne dla celów dochodzenia strona skarżąca mogła w sposób uzasadniony oczekiwać, że Komisja zwróci się o udzielenie tych informacji i wyjaśnień najpóźniej przed wystosowaniem pisma w sprawie przedstawienia zarzutów w grudniu 2015 r., a nie z początkiem 2017 r.
- Poza tym zdaniem strony skarżącej, zaskarżona decyzja przerzuca na nią istotną część pracy należącej do Komisji, w szczególności przetwarzanie dostarczenie danych w szczególnym formacie.
- Wreszcie strona skarżąca podnosi, że Komisja nie może przerzucić na nią pod groźbą kary, ciężaru dowodu mającego jakoby na celu umożliwienie jej wykazania prawdziwości argumentów podniesionych przez nią w odpowiedzi na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów.

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżona decyzja narusza zasadę proporcjonalności.

- Strona skarżąca podnosi, że informacje, których przekazania wymaga od nich zaskarżona decyzja są nieuzasadnione, bardzo obszerne oraz niezwykle trudne do zgromadzenia lub skompilowania. W opinii strony skarżącej zaskarżona decyzja wymaga od niej zgromadzenia znacznej ilości informacji, których nie gromadzi ona, ani nie przechowuje w sposób systematyczny w toku prowadzenia działalności gospodarczej oraz wykonania istotnej części pracy należącej do Komisji.
- Poza tym strona skarżąca twierdzi, że przewidziana w zaskarżonej decyzji kara grzywny za brak dostarczenia takich informacji w wyznaczonym terminie jest nieuzasadniona a wyznaczone terminy nierozsądne.

3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym zaskarżona decyzja nie została uzasadniona w wystarczający sposób.

Strona skarżąca twierdzi, że w odniesieniu do pewnej liczby zagadnień zaskarżona decyzja przedstawia nieprzekonujące, niejasne, nieuchwytnie i niewystarczające uzasadnienie, które nie tłumaczy nadmiernego zakresu i konieczności wezwań Komisji do udzielenia dodatkowych informacji. W innych przypadkach, zdaniem strony skarżącej, zaskarżona decyzja nie przedstawia żadnego uzasadnienia. W związku z tym strona skarżąca argumentuje, że nie jest w stanie zrozumieć dlaczego żądane informacje są niezbędne Komisji do prowadzenia dochodzenia.

4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym zaskarżona decyzja zmierza do niesłusznego odwrócenia ciężaru dowodu.

Strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja zmierza do niesłusznego odwrócenia ciężaru dowodu, w rzeczywistości „przekazując” jej zadanie gromadzenia materiału dowodowego przeciwko sobie. Zaskarżona decyzja wymaga zwłaszcza by strona skarżąca weryfikowała w imieniu Komisji pochodzące od strony skarżącej dane księgowe, mimo że dane te zostały poddane z należytą starannością audytowi zewnętrznemu. Podobnie strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja wymaga by udowodniła ona, że prowadziła swą działalność zgodnie z prawem.

5. Zarzut piąty, zgodnie z którym zaskarżona decyzja narusza prawo do odmowy składania obciążających wyjaśnień we własnej sprawie.

- Strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja wymaga od niej przedstawienia „informacji”, które zgodnie z obowiązującymi standardami prawnymi nie sposób uznać za dotyczące okoliczności faktycznych lub dokumentów, ale które dotyczą raczej obliczeń, szczegółów i kodów, cen hipotetycznych, analiz i interpretacji historycznych założeń poczynionych wiele lat wcześniej.
- Poza tym strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja zobowiązuje ją do wykazania, że z własnej inicjatywy podjęła działania mające na celu dostosowanie się od reguł konkurencji Unii.

6. Zarzut szósty, zgodnie z którym zaskarżona decyzja narusza zasadę dobrej administracji.

Strona skarżąca twierdzi, że czas przyjęcia, treść i kontekst zaskarżonej decyzji rodzi poważne przypuszczenia o złej administracji, braku podstawy prawnej dochodzeń i nękanii, zarzucając Komisji, iż nadużyła swych szerokich uprawnień w dziedzinie dochodzeń, aby zatuszować swe niepowodzenia polegające na niewykazaniu zarzuczonego naruszenia po trwającym siedem lat dochodzeniu.

**Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2017 r. – Louis Vuitton Malletier/EUIPO – Bee Fee Group (LV
POWER ENERGY DRINK)**

(Sprawa T-372/17)

(2017/C 256/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Louis Vuitton Malletier (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi i N. Parrotta)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Bee Fee Group LTD (Nikozja, Cypr)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Bee Fee Group LTD

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy w kolorach czarnym, czerwonym i białym zawierający elementy słowne „LV POWER ENERGY DRINK” – zgłoszenie nr 12 898 219

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 marca 2017 r. w sprawie R 906/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a tym samym unieważnienie spornego znaku towarowego;
- obciążenie EUIPO kosztami niniejszego postępowania;
- obciążenie właściciela znaku towarowego kosztami niniejszego postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009;
 - Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009 oraz zasady pewności prawa.
-